

1551. Smugljanka

Komentar od Svetozara Radića

Muzika Anatolij Novikov, tekst Jakov Švedov
Producent - Timur Vedernikov Koproductent - Andrej Polosin Režija - Dmitrij Burlakov Snimatelj - Evgenij Gorjačkin Za mnoge Ruse je ta pesma „Smugljanka“ jako usko povezana sa legendarnim filmom Leonida Bikova „Samo stari ljudi idu borbu“. I ne znaju svi da je napisana više od 30 godina pre nego što je film objavljen - 1940e. Pesma je bila jedan deo svite posvećene ruskom revolucionaru i političaru Grigoriju Ivanoviču Kotovskom. Ali iz različitih, „političkih“ razloga ova svita nije ugledala svetlo dana. Onda je počeo drugi svetski rat i "Smuglyanka" se „izgubila“ do 1944te godine - ta lepa lagana i vesela pesma o ljubavi, koja nije bila nimalo vojna, i koja se onda svidela poznatom muzičaru, umetničkom direktoru Ansambla pesama i igara Crvenog barjaka A.V. Aleksandrov. Premijera "Smugljanke" je bila 7. novembra 1944te godine u Koncertnoj dvorani Čajkovski u Moskvi. Pored prisutnih gledalaca u dvorani koncerta su je doživeli i milioni slušalaca sovjetskog radija. Kao podrška međunarodnom „Muzičkom maratonu velikih pesama za velike pobede“.

Pesmu je naručio Politički biro Kijevskog vojnog okruga da bude deo svite u čast Grigorija Kotovskog, vodje od dva moldavska ustanka u Besarabskoj guberniji protiv Ruskog carstva 1905e i 1915e godine. Melodija je napisana u muzičkom stilu moldavskih narodnih pesama.

Istorija te pesme.

Pesma o jednoj „lepoj, crnoj partisanki“ njenog prijatelja, koji je takode bio partizan, nastala je tokom Ruskog građanskog rata. Nakon napada Wehrmachta na Sovjetski Savez 1941ve godine, pesma je dobila novi uzlet popularnosti, jer su partizani u SSSR-u, koju je okupirala nacistička Njemačka, cenjeni kao narodni heroji. Izvan Rusije pjesmu je proslavio ratni film 'Samo starci idu u borbu'. Cela zemlja je tu pesmu pevala.

Možda je to jedna od najvećih „lirskih“ pesama iz vremena velikog domovinskog rata, koja je postala zaista popularna - više od jedne generacije stanovnika Rusije i zemalja ZND zna napamet text od "Smuglyanke". Postala je himna borbenih pilota i ratnih veterana. Čak i današnja omladina to zna. Nakon dana pobede, je ta pesma postala neizostavan atribut svakog koncerta i svake radio stanice, koju izvode ne samo majstori ruske muzičke estrade, nego i mnogi mladi izvodjači, kao na primer i ovaj Duo 2 Harmonike „Ljubanya“, koji je tu pesmu prebascio u današnje doba sa „Discofox“-ritmom i pratnjom!

Slow-Beat, T=90 + Discofox, T=140

	STYLE 1		STYLE 2
Adv.	C (-Adv.) D (+Adv.)		C (-Adv.) D (+Adv.)
Strings		Main 2	
Guitar	A (-Adv.) B (+Adv.)	Main 1	A (-Adv.) B (+Adv.)
Bass			
Drums	HH (op+cl) BD SD		Small-Crash (1+2) DBD DSD

Pomoć za programiranje

Da, kao što vidite, ovde postoje "dva" stila - ali: ovo rešenje se odnosi samo na starije aparate za programiranje stilova - kao što je recimo moj Wersi Pegasus Plus, proizveden 1993e. Taj Wersi-Pegasus nije mogao da programira različite tempi u okviru jednost te istog programa. To je razlog za dva stila. Svi bi odmah trebali odbaciti ideju da možete "okrenuti" kontrolu tempa tokom svirke - to NIKAD ne funkcionise dobro! Pogotovo ne ako morate ubrzati od tempa 90 na 140! Rešenje sa dva stila - jedan za svaki tempo - je jedino "praktično". Pogotovo što postoje neke posebnosti i razlike u ritmu! Samo su gudači i gitara identični u oba stila. Sam BAS udvostručuje svoje radno opterećenje od četvrtine sa kvintama u STY1 do oktavirane osmine-fraze u STY2, stvarajući neverovatan drive-efekt! Razlike su posebno upadljive u bubnjevima: obratite pažnju na basbubanj. Svira notu C (br. 36) u STY1, a zatim će se prebaciti na notu H (br. 35) u STY2, što daje ogroman "Kik". HH-open-closed je vrlo popularna kombinacija - ali se pokazala kao slaba sa mojim Pegasusom - i zato ja uvek prelazim na te dve male crash činjele (1=dugačka, 2=kratka). Oba stila se mogu čuti kao sa zasebnim demo snimcima.